

طرح متشکل توسط آقای نواب : مددجویان ظرفیت کاری عمدتاً دارند. (۸۰ - ۹۰ درصد) ولی یارانه ها و کمک هایی که می گیرند آنها را تنبل خواهد کرد و حاضرند با کم بسازند ولی کار تعهدآور نداشته باشند و این مشکل همه خیریه هاست

راه حل های دوستان

آقای طالبی : آنها که به دنبال کارآفرینی و اشتغال هستند را تحت پوشش بگیرید و به کسانی که دنبال کار نیستند ولی توان کار دارند توجه نکنید

آقای رزمان: چند لایه از مددجویان تشکیل شود (نیروهای با توان کار بالا و...) از خودشان بپرسیم و با توجه به نظرات خودشان با آنها رفتار شود از قوانین مارکتینگ که چگونه مشتریان را به کار می گیرند استفاده شود

آقای دکتر نبی : از تجربیات کسانی که در کار زندانیان فعالیت کرده اند استفاده شود (آقای ...)

آقای دکتر نوایی : به دنبال مدل سازی باشیم یک مورد را رویش کار کنیم و نتایج آن را در مورد های بعدی استفاده کنیم

آقای رضایی : جامعه های هدف خیریه عمدتاً که کارتون خواب ها و معتادها هستند، آنها در یک استان برده و باغ های انار کاری درست کرده و اداره آنها را به معتادان سپرده و موفق بوده

افراد را با هماهنگی خیریه آگاپه و کمیته امداد و شناسایی کنیم و خدماتی که به مددجویان میدهیم را به اطلاع سایر خیریه ها برسانیم که به جای دیگر نروند ، خوب است که از نظر روانشناسی روی برخی کار فرهنگی کرد که آقای دکتر نوایی می توانند در این زمینه کمک کند

آقای ارسطویی : اگر از یک نفر بپرسیم در این لیوان چیست؟ یکی می گوید آب ، یکی میگوید h2O و... اگر با زاویه ای دیگر به این مشکل نگاه کنیم، به خاطر ذات فرهنگ ما فرودست یک حاشیه امنیت دارد که می تواند گرسنه نماند، ما چند نوع مغز داریم ، مغز قدیم ، مغز میانی و مغز احساسات مغز منطقی کمتر کار می کنند ، مغز میانی نفرت مرتب سیگنال می دهد اگر از این وضع بیرون بیایی دیگر امکانات به تو نمیرسد. طبقه کارگر دوست دارد که از دست تو چیزی بگیرد، این حالش را خوب میکند. خیریه باید روی کاریزما کار کند که مددجویان تعلق خاطر به خیریه پیدا کنند تا روی مغز میانی آنها کار شود. نکته دوم تشویق است. به کسی که بسته غذایی

میگرفته بگوییم اگر خودت کار کنی من سهم تو را بیشتر می کنم آدمی که دردش حاشیه امنیت است ترغیب به کار می شود و به مرور عادت به کار می کند این رفتارها را با نظر روانشناسان می توان به ترک کرد.

دکتر طباطبایی : این مشکل بحث مفصلی دارد، به خاطر فقر فرهنگی که داریم به فرهنگ فقر می رسیم ، فرهنگ ها بین نسل ها دست به دست می شود. این افراد به خاطر فرهنگی که دارند تغییر را نمی پذیرند . باید روی تغییر شرایط افراد کار شود. مثل ایجاد اشتغال ، تغییر فکر افراد، کسانی را که به آنها مهارت یاد داده اید ولی حاضر به کار کردن نمی شوند را به خیریه های دیگر بسپارید و شما روی کسانی کار کنید که قبول می کنند کار کنم

خانم اعظم چرمی : کسانی که برای اشتغال مراجعه می کنند تا جایی بعضی همکاری و همراهی می کنند ولی در نیمه را تنبلی می کنند و ما را رها می کنند، اینها عجول هستند و می خواهند سریع پول درآورند ، آمادگی ندارند پس از مثلا ۱۰ آموزش به پول برسند . چون زیاد به دیوار بسته خوردن احتمال زیاد می دهند که دوباره شکست بخورند ، باید فکرشون اصلاح شود و ذهن آنها که اذیت شده اصلاح شود . اگر روح آنها صیقل داده شود اصلاح می شوند

آقای عراقی : تابلو خیریه نورالزهرا را پایین بیاورید و به جای آن تابلو کارآفرینی نصب کنیم کمک بلاعوض به کسی پرداخت نشود . تیمی تشکیل شود که در مقابل کار دستمزد بدهیم . مثلاً کسی که نمی توانند کار کنند اگر خانه شان را تمیز نگه دارد و..... در ازای کار تعریف شده به او کمک کنیم . قراردادی با او بسته شود که به اداء کار مشخص به او پول پرداخت شود . با هر کس بر اساس توانش قرارداد کار بسته شود

آقای ذاکر : تشکیل تیم کارشناسی روانشناسی برای شناخت وضعیت خاص هر مددجو ، زیرا هر مددجو روحیه خاص خود را دارد که باید شناخته شود و مطابق آن با او رفتار شود تا اصلاح گردد. استفاده از تجربیات خیریه های کشورهای پیشرفته جهانی ، ما حدود به یک درصد جمعیت جهان هستیم و باید از تجربیات ۹۹٪ جهان استفاده کنیم .

هماهنگی با سایر خیریه ها هر مددجو خوب است فقط با یک خیریه ارتباط داشته باشد و هم نیازهای او با هماهنگی سایر خیریه ها در یک خیریه پاسخ داده شود

آقای نواب : وقتی کمک به یک جوان توانمند برای کار را قطع می کنیم مادرش اعتراض می کند . برخی مانند دیالیزی ها کار نمی توانند بکنند برخی زباله جمع می کنند . ما به آنها بی که تشخیص می ده این توانایی کاری ندارند کمک می کنیم ولی آنها بی که توان کار دارند ولی زیر بار کار نمی روند باید کمک آنها قطع شود .

هزینه های روانشناسی و کارشناسی خیلی گران است ، کلینیک روز به حدود ۵۰۰ میلیون تومان هزینه می برد که برای هر ساعت ۳۵۰ هزار تومان میگیرند تا نظر کارشناسی دهند.

آقای طالبی : باید تنوع شغل های پیشنهادی را بالا ببریم ممکن است برای یک مددجو از ۵ نوع شغل پیشنهاد شما خوشش نیاید ولی اگر ۱۰۰ شغل داشته باشیم که آنها حق انتخاب بیشتری داشته باشند .ممکن است بهتر کار کنند.

با مشارکت سازمانهایی مانند : بنیاد مستضعفان ، بنیاد برکت ، بهزیستی و خیریه های دیگر می توان صدها و هزاران شغل ایجاد کرد که آنها بتوانند از مزارع ، کارخانجات و باغ هایی مثل باغ انار و..... مشغول کار شوند.

آقای رضایی : بچه های شریف را با همکاری عمدا که دارند درست می کنند که پرچم اشتغال را بالا بردند موسسه آلا خیریه های دنیا را در یک کتاب آورده که می توان از تجربیات آنها استفاده کرد .

بهزیستی فعالیتی دارد که در مقابل انجام کار پول میدهد. کمیته امداد ، بنیاد مستضعفان و در این زمینه دارند کار می کنند که می توان از ظرفیت آنها استفاده کرد . جغرافیای تهران را باید محدود کنیم ، مشاورانی هستند که وقف وقت کرده اند .خانم قالی باف حدود ۳۰۰۰ مشاور و پزشک دارند که وقف وقت کرده اند . اولویت اول جامعه ما ایجاد اشتغال است .